

7. tábla: A pályatársak emlékezetében.

Neumann János (1903-1957)

„körülbelül 1930 óta ismerem Dr. Kalmár Lászlót, ismerem matematikai munkásságát, főleg a formális logikában. Tevékenysége azon a területen nagyon közel van a saját érdeklődésemhez. Elsőrendű embernek tekintem őt és hozzájárulása különösen fontos a logikához. Munkássága az ellentmondásmentesség és az eldöntésprobléma tárgyakban nagyon érdekes és jelentős. Remélem lesz lehetősége kedvező körülmények között folytatni tudományos munkáját. Úgy is ismerem őt mint egy lelkes és kiváló tanárt aki mindenképpen alkalmas egy Egyetemi Tanszék vezetésére. Teljes szívből javasolhatom őt bármilyen akadémiai pozícióra a matematikában.”

Erdős Pál (1913-1996)

„Nagyon sokat tanultam Fejér Lipóttól, de legtöbbet valószínűleg Kalmár Lászlótól.”

Erdős Pál másfélezer dolgozata közül az első születése.

„1931 márciusában találtam egyszerű bizonyítást Csebisev ismert tételére, miszerint minden $n > 1$ -re n és $2n$ között mindig van prímszám. Bizonyításom pontatlan fogalmazásom miatt nehezen volt érthető.... Kérésre odaadták Kalmárnak rosszul és pontatlanul fogalmazott kéziratomat, aki nem sajnálta a nem csekély fáradságot, hogy a bizonyítást „tisztába rakja” és a ki nem mondott lemmákat megfogalmazza.... Akkor 1931-34 között sokat foglalkoztam a prímszámtétellel és számtani sorokban levő prímszámokkal. Erről szól disszertációm is, amelyet különben szintén Kalmár fogalmazott meg és írt le jól érthető formában.”

Péter Rózsa (1905-1977)

„Igazi mesterem azonban kezdettől mindmáig Kalmár László. Ő évfolyamtársam volt, de már akkor a matematika minden területén tájékozott, alkotó matematikus, minden érdeklődő hallgatónak szakmai vezetője. Amikor végeztünk, ő a szegedi egyetemre került, onnan írt 40-50 oldalas levelekben tájékoztatott minket az újabb matematikai eseményekről; engem a matematika alapjaira vonatkozó, akkor megindult izgalmas kutatásokról...”, „Minthogy én első eredményeimet az úgynevezett „számelmélet”, az 1,2,3,... természetes számok tulajdonságainak kutatása terén értem el, felhívta a figyelmemet egy akkor még alig vizsgált számelméleti tárgykörre, amely hasznos szerepet kaphat (és azóta egyre inkább kapott is) a matematika alapjainak vizsgálatában: az úgynevezett „rekurzív függvények” elméletére. Mindmáig ez az én fő kutatási területem.”